

Ermeni Sorunu'nun Perde Arkası: Fransa ve Diğer Bazı Ülkelerdeki Lobilerin Kendi Çıkarları

Ermeni Sorununun ilk ortaya çıkışı Osmanlı devletinin zayıflamasıyla aynı tarihlere rastlar. 1877-1878 yıllarındaki Rus harbini Osmanlı'nın kaybetmesinin ardından, Trabzon'a kadar olan bölge Rusya'nın yönetimine geçmiştir. O döneme kadar Osmanlı tebaası olan ve huzur içinde hayatlarını devam ettiren Ermeniler, bağımsız bir devlet kurma vaatleriyle kıskırtılmış ve Rus askerleriyle işbirliğine girip, Türklere karşı savaşmışlardır. Dolayısıyla bu dönemden sonra Rus-Ermeni ilişkileri, Türk-Ermeni ilişkileri üzerinde belirleyici bir rol oynamıştır.

Osmanlı Devleti'nin zayıflaması dışarıdan yapılan müdahaleleri de artırmıştır. Osmanlı topraklarını kendi aralarında paylaşma niyetinde olan İngiltere, Fransa gibi ülkeler, imparatorluk içine soktukları provokatörler vasıtasıyla Ermenileri Osmanlı yönetimine karşı kıskırtmaya çabalamışlardır. Bu çabalar zaman içinde sonuç vermiş, oluşturan teşkilat ve komiteler, Ermeni cemaatini Osmanlı'nın Müslüman tebasına karşı tahrik etmiştir. Çıkarılan isyan hareketlerinde iki toplum da çok fazla kayıp vermiş, iki kardeş halk birbiriyle savaşır hale gelmiştir.

Bu sırada Osmanlı devleti İngiliz ve Fransız ordularıyla türlü cephelerde savaşmaktaydı. İsyanların devam etmesi ve Anadolu'nun giderek daha da karışması üzerine Osmanlı hükümeti önce Ermeni Patriği, mebusları ve önde gelenlerini çağırarak Ermenilerin Müslümanları katletmeye devam etmeleri halinde gerekli önlemleri alacağını bildirmekle yetinmiştir. Ancak bu barışçıl tavır bir sonuç vermeyince 24 Nisan 1915'de Osmanlı devleti isyanları örgütleyen tüm Ermeni komitelerini kapatmış ve yöneticilerinden 235 kişiyi devlet aleyhinde faaliyette bulunmak suçundan tutuklatmıştır. Bu kararla Osmanlı hükümeti benzer tehlikelerle karşılaşan tüm ülkelerin almakta tereddüt göstermeyeceği bir önleme başvurmıştır. Pek çok cephede devam eden savaşta başarılı olmanın ancak içte huzurun ve birliğin sağlanmasıyla mümkün olacağı açıktır.. Bu nedenle de savaş bölgeleri yakınlarındaki Ermenileri daha güneydeki Osmanlı topraklarına, Suriye'ye tehcir etmiştir. (Dokuz Soru ve Cevapta Ermeni Sorun, Dış Politika Enstitüsü, Ankara 1989, s.23.)

Bu tehcir (göç ettirme), bir soykırım ya da bir katliam değil, güvenlik nedeniyle bir grubun başka bir toprakta ikamete mecbur edilmesi yönünde alınmış bir tedbirdir. Düşmanla işbirliği yapan ve ülkenin birliğine zarar veren bir topluluğun zararlı faaliyetlerinin engellenmesi amacıyla alınmış son derece akılcı bir karardır. Kaldı ki Osmanlı devleti bu tehcir esnasında Ermenilerin mağdur kalmamaları için türlü tedbirler almıştır. Osmanlı Bakanlar Kurulu'nun 30 Mayıs 1915 tarihli kararı Osmanlı yönetiminin bu konudaki adaletini gözler önüne sermektedir. Bu kararda, Ermeniler canlarının ve mallarının korunmasını, göçmen ödeneğinden geçimlerini sağlayabilmeleri için yardımın yapılmasını, ihtiyaçlarına göre mal ve toprak dağıtılmasını, hükümet tarafından evler yapılmasını, alet ve techizat temin edilmesini, yiyecek ve diğer ihtiyaçlarının sağlanmasını, sağlık durumlarının hergün doktorlar tarafından kontrol edilmesini, hasta, kadın ve çocukların trenle gönderilmesini ve alınması gereken daha pekçok önlemi bildiren emirler yayınlamıştır. Ayrıca, tehcir sırasında Ermenilere karşı herhangi bir saldırıda bulunanların tevkif edilerek, Divan-ı Harp Mahkemesine sevk edilmesi ve en ağır şekilde cezalandırılmaları karara bağlanmıştır. Ortaya çıkan can kayıpları ise, savaş sırasındaki çarpışmalar, isyanları önleme girişimleri ve günün koşulları gözönünde bulundurularak değerlendirilmelidir. Savaşın zor şartları altında ve Osmanlı hükümetince kontrol edilemeyen bazı fanatiklerin saldırıları neticesinde çok sayıda Ermeni hayatını yitirmiştir. Ancak bu elbette bir soykırım değildir. Bu gerçek dışı iftira, o yıllarda Osmanlı Devleti ile savaş halinde olan İngiliz ve Fransızlar tarafından bir propaganda malzemesi olarak ortaya atılmış ve günümüze kadar da yine benzeri siyasi amaçlarla taşınmıştır.

Kısacası Osmanlı Devleti tarafından Ermenilere karşı bir soykırım gerçekleştirildiğini iddia etmek, tarihi gerçekleri saptırmaktır. Bugün Ermenistan'ın yaptığı da gerçekleri saptırmaktan başka birşey değildir.

Sorun Ermeni ve Türk milletleri arasında yaşanan bir sorun değil, çeşitli ülkelerin ulusal çıkarları çevresinde dolaşan bir çıkmaz halini almıştır. Türkiye Ermenilerinin tasarısı karşısındaki Türk yanlısı tutumu bu gerçeği açıkça ortaya koymaktadır.

Devlet-i Ali Osmaniye hakimiyetinde asırlar boyunca huzur içinde yaşayan kardeş Ermeni ve Türk halklarının bu kardeşliği yürütmesi için hiçbir engel yoktur. Yeter ki gerçekler tüm açıklığıyla dünyaya anlatılsın ve karşılıklı hoşgörü için gereken adımlar atılsın!

Sorun Ermeni ve Türk milletleri arasında yaşanan bir sorun değil, çeşitli ülkelerin ulusal çıkarları çevresinde dolaşan bir çıkmaz halini almıştır. Türkiye Ermenilerinin tasarı karşısındaki Türk yanlısı tutumu bu gerçeği açıkça ortaya koymaktadır.

<https://www.harunyahya.info/makaleler/ermeni-sorununun-perde-arkasi-fransa-ve-diger-bazi-ulkelerdeki-lobilerin-kendi-cikarlari>